

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 320.

Tredie Session.

93de Møde.

Mandagen den 8de Marts.
(Forts.)

Samtlige Vædringsforslag fattes under Forhandling.

Blak: Det Forslag, som jeg i Forening med en Snees Stykker har tilladt mig at stille, gaaer ud paa, at Lovforslaget atter faaer den Form, hvori det er kommet fra Landsthinget, paa de 400 Rbd. nær, som ere slaaede af i Gage, idet vi have ladet det blive ved de 2000 Rbd. Efter min og de Andres Overbevissning er det meget urigtigt, om vi saaledes skulle Stamstutteriet fra Stutmesterens daglige Tilsyn, og lade ham tage Opholdssted andre Steder i Landet; naar det skulde finde Sted, og man skulde give ham Diater og Rejsepenge, og han dog ikke kunde have den daglige Bestyrelse over Stutteriet, saa veed jeg sandelig ikke, hvad man skulde med en Stutmester, og der vil da blive den samme Tilstand, der har været før, at der staaer en Bestyrer lige overfor en Stutmester, hvoraf Hver maaskee vil gaae sin Vej, hvorved, naar man vil affjære ham Bolig der paa Stedet, Overtilsynet vil gaae over i andre Hænder, som maaskee ere mindre skikkede dertil.

Ordføreren (Fenger): Jeg havde ventet, at een af de ærede Rigsdagsmænd, der have stillet det Forslag, der er opført under Nr. 2, vilde have udtalt sig først, men da det ikke er skeet, skal jeg tillade mig kortelig at anføre, hvad der gjælder saavel om Forslaget under Nr. 1, som om Forslaget under Nr. 2, at vi saa ganske nylig have drøftet Grundene for og imod paa begge Sider, og at jeg ikke troer, der er fremkommet nogen ny Grund, der kunde bringe Thinget til at afvige fra den Beslutning, det tog ved forrige Behandling. Man

blev dengang enig om, at det maatte antages, at de Erfaringer, som skulde indvindes, deels igjennem Landstutteriet, deels igjennem Stamstutteriet, vilde vindes paa den meest betryggende og hensigtsmæssigste Maade derved, at den, der skulde bestyre Stamstutteriet, havde en til en vis Grad uafhængig Stilling; man fandt, at det var rigtigt, at han kom til at staae som et Slags Overtilsyn for Landstutmesteren, og at det var nødvendigt, at denne kunde udøve en saadan Grad af Indflydelse, at disse to Embedsmænd ikke kom til at træde hindrende i veien for hinanden, men at det derimod for den Sags Skyld, der skulde gjenneføres paa det frederiksborgske Stutteri, maatte ansees at være det Unseligste, at der kunde være en Mand bestandig der tilstede, og som havde det egentlige Ansvar derfor. Det Forslag, som er stillet under Nr. 2, var ogsaa i det Væsentlige stillet ved Sagens forrige Behandling, men Thinget gif ikke ind derpaa; jeg antager derfor ikke, at Thinget dennegang vil finde det rimeligere at gaae ind derpaa.

I Knudsen: Det Forslag, som er stillet under Nr. 2 af flere ærede Rigsdagsmænd i Forening med mig, gaaer ud paa, at § 8, saaledes som den blev vedtaget ved anden Behandling, bliver noget forandret. Jeg har Grund til at antage, at Morsagen, hvorfor det Forslag, som blev stillet forrige Gang af den ærede Rigsdagsmand fra Skanderborg, og som da vandt Majoritet her i Thinget, gif igjennem, var den, at et Punkt i Forslaget gif ud paa at bestemme, at Landstutmesteren ikke skulde have nogen Stemme ved Præmieuddelingen; jeg for min Deel lægger ikke synderlig Vægt paa, hvilket jeg ogsaa ved den nævnte Leilighed udtalte, enten dette skeer eller ikke skeer, og jeg har derfor i det Forslag, som nu er stillet til § 8, optaget ogsaa den Be-